

Markovics Árpád: Hangképzés és gyakorlatok a beszédhibák elhárítására.

Beszédhibások, tanítók, tanárok, papok és a közönség használatára. Debrecen, 1933. Grünmann kiadása. (N. 8-r., '57 l.) — Ára 2 pengő.

Ezt a munkát azért tartom igen értékesnek, mert az elméleti részt a lehető legrövidebbre fogja s a gyakorlati feladatokkal foglalkozik igen behatóan. A szerző régóta ügyes beszédgyógyító hírében áll, s ezt a véleményét most megerősíti ez a munkája. Minden betűvel, hanggal kapcsolatban világosan leírja a helyes hangképzés módját és emellett ügyes gyakorlatokat ad a hangoknak szavakban és mondatokban való tiszta kiejtésére.

E könyv segítségével a műveltebb beszédhibás némi gyakorlat után maga is lesozoktathatja magát a beszédhibáról. Ilyen ügyes, gyakorlati könyvnek a hiányát régóta érezték a beszédhibások, de a gyógypedagógusok is.

Eltes Máttyás.

Relkovié Néda: A gráci egyetem legrégebb magyar hallgatói (1586—1640).

Bp., 1933. 15 l. (Különlenyomat a Magyar Középiskola 1933. évi 9—10. számából.)

Ez a kis értekezés kibővíti azokat az ismereteinket, amelyekkel a magyar tanulmányifjúság külföldi egyetemi tanulmányairól rendelkezünk. A szerző a gráci (jezsuita) egyetem s a vele kapcsolatos otthon (Ferdinándum) legrégebb anyakönyvét tanulmányozta át (1640-ig) magyar szempontból. Megállapításai szerint a főtjelzett időszakban 286 magyar ifjú iratkozott be a gráci egyetemre (köztük számos főnemesi család sarja); ha pedig a horvát nemzetiségűeket is ideszámítjuk, a Magyarország területéről származó hallgatók száma 400-on felül volt. A külföldre menő magyar katolikus ifjúság ezek szerint a XVII. század első évtizedeiben elsősorban Grác egyetemét kereste fel, s ennek látogatottsága magyar részről akkoriban a legtöbb külföldi főiskoláét felülmúlta. Az érdekes művelődéstörténeti adalékot a külföldi magyar iskolalátogatás irodalmának rövid, de jól tájékoztató összefoglalása vezeti be.

H. J.

Hommage au Dr. Decroly. (N. 4-r., 512 l.)

Ezt a párfát ritkító, gyönyörűen illusztrált, terjedelmes emlékkönyvet Decroly Ovidiusnak, a brüsszeli egyetem nagynevű tanárának 60. születésnapjára írták tanítványai, követői, munkatársai, barátai és tisztelői, hogy ezzel is tanújelét adják hódolatuknak a hírneves orvos-pedagógus, gyermektanulmányozó és gyógypedagógus iránt. A mű tehát hódoló iratnak készült, a szerkesztők annak szánták, de — sajnos — gyász-emlékirat lett belőle, mert mielőtt átadhatták volna neki, az ünnepezt tudós 1932 szeptemberében hirtelen elhunyt.

Hatvanegy tudós írt önálló tanulmányt a könyvbe, némelyik kettőt is. A szerzők közt főleg európai tudósok nevét olvassuk, de nagy számban és igen értékes munkálatokkal szerepelnek az amerikaiak és a japánok is. A francia, angol és német szerzők műveit csak egy nyelven közlik, a többie-